

Begunci romarno

Slovenci imamo lepo navado, da med šmarnimi mašami radi romamo na Marijina božja pota prosit jo varstva in pomoči. Če kdaj, smo zlasti zdaj v begunstvu posebno potrebni Marijine zaščite. Zato so naši begunci v Lienzu in Spittalu priredili včeraj romanja, eni k Fatimski Mariji v Thurn, drugi k Mariji Lieseregg. Iz Lienza smo prejeli o romanju tole poročilo:

"Včeraj popoldne ob 3 smo izvršili svojo obljubo, da bomo v procesiji poromali k Fatimski Materi božji v Thurn. Procesija, ki se je začela v župnijski cerkvi v Lienzu, je bila veličastna. Vso je preveval duh spokornosti. Poživljali so jo posebno naši malčki z otroškega vrtca in ljudsko-šolska mladina. Poseben sijaj ji je dala mogočna vrsta naših mož in fantov. Velika je bila tudi udeležba žena in deklet. Vseh nas je bilo okoli 1.500.

Ko smo prišli v Thurn se je vsa množica zgrnila okoli slike Fatimske Matere božje na trati nad cerkvijo. Msgr. Skrbec je imel pretresljiv govor. Vse naše strašno gorje je izlil pred Marijo in jo prosil osmiljenja. Pevski zbor je zapel "Pozdravljena Mati dobrega sveta". Nato so bile pete litanijske, pri katerih je prišlo do izraza naše mogočno ljudsko petje. Potolaženi smo odhajali domov z upanjem, da nam bo Marija pomagala. Ob tej priliki smo ponovili tudi obljubo, da bomo vsi sodelovali pri zgradbi nove cerkve v čast Marijinemu Brezmadežnemu Srcu."

Naši špitalci so pa poromali v Marijino božjepotno cerkev v Lieseregg, kjer je slovenski pevski zbor prepeval pri zahvalni službi božji za mir.

V LASTNEM ZRCALU.

V slov. Por. z dne 19. julija je objavil neki Sluga Stanko tele slika o socialnem čutu tistih, ki se vedno širokoustijo, da hočejo zboljšati socialne razmere. Verna slika slovenskih partizanov, naslikana in objavljena po partizanih samih. Glasi se:

"Ni se še ugrela moja družina pod svobodnim soncem, ni še pozabila mrzlih noči v kočevskih hostah, že se najde nekdo in ji pravi: "Pod smreko naj gre..."

Ko sem se pred dnevi vrnil po treh in pol letih zopet domov, sem našel vse premoženje v prahu in pepelu. V borbi za osvobodjenje slovenskega naroda so mi okupator in njegovi pomagači izropali in uničili do poslednjega žebeljčka. Nujno pa je bilo potrebno, da nosečo ženo z dvema otrokama spravim v primerno stanovanje.

Napotim se prej zaupanja vrednemu človeku, tov. Klavsu, ki je sedaj funkcionar v krajevnem odboru OF v Zalogu, in mu obrazložim svoje potrebe. Niso se mu zdele moje besede važne, ni pomislil na mojo družino, ki je dve leti trpela dve leti po gozdovih in tudi ni pomislil, da sedaj tudi oblast pošteno, v štiriletni borbi prekaljeno ljudstvo.

Pomislil pa je eno: da ima sina, ki se ženi in da mu bo treba čiščtva, posode, stanovanja in vse ostalo, kar je potrebno mlademu zakonskemu paru.

Ce bi tov. Klavs res dobro prečital članek "Za čistost naših odborov" v Slov. Por. z dne 11. jul. 1945. str. 3, bi se gotovo ne izrazil proti svoji sestri Viki, ki je prosila za mojo družino strehe in primerne čiščtva: "Pod smreko naj gre spat in roditi, saj je navajena".

ZAKAJ SO SLI.

V zadnji številki smo objavili, kako so partizani v Področci prejeli večje število "skesanecv", ki so naselili komunističnim agita-

torjem in se vrnili v Titovino. Ti "špaci" so bili iz špitalskega taborišča. O dogodku smo naknadno zvedeli še tole: Dokler so bili v Podrožci Angleži zraven so s skesanci partizani prijazno ravnali; pozneje ko so odšli Angleži izpred oči, pa so planili po njih, jim vse njihove stvari pobrali, nje same pa začeli pretepati.

Kako, da se je toliko ljudi odločilo za vrnitev? Med njimi je bil bivši partizan, ki so ga domobranci ujeli in potem sprejeli v svoje edinice. Ta je še v taborišču nagovarjal ljudi, naj se vrnejo. Končno jih je pridobil za vrnitev, ko jim je pokazal v Ljudski pravici članek, kjer stoji, da velja amnestija samo za tiste, ki se do 5. sept.t.l. vrnejo. Po odhodu so našli pod njegovo posteljo petero-krako komunistično zvezdo in tri rdeče zastave kljub temu, da jih je nekaj vzel s seboj in razobesil na avtomobil, s katerim so se vračali.

Ne samo, da nam to ponovno zgovorno kaže, koliko so vredne Titovske amnestije z datumi in brez njih, saj to pametni ljudje že vedo, naj nas vse opozori na nevarnost rdečih priganjačev in pogubnost branja njihovih časopisov.

NA SLOVENSKI BEGUNSKI GIMNAZIJI V LIENZU zaključujejo te dni pouk in se bo pričela mala in velika matura. V soboto je bil zadnji dan pouka za IV in VIII razred. Osmošolci so hoteli tudi v begunstvu ohraniti dijaške navade iz domovine in so priredili ob zaključku tradicionalno slovesnost. Kljub temu, da so na gimnaziji mnogo zahtevali, obetajo biti učni uspehi kar lepi. Med četrtošolci je pet oproščenih ustne mature, delalo jo bo osem. Osmošolcev pa je oproščenih šest, delalo jo bo štirinajst. Gimnazija je imela pred kratkim inspekcijo zaveziške komisije. Kot smo izvedeli, se je g. inspektor Baty, ki je gimnazijo inspiciral, podal o njej brit. voj. vladi nad vse laškavo poročilo.

Z IŽANSKEGA KOTA. Kakor poročajo iz Iga, so v noči sv. Ane pripeljali za kamijonih kakih 600 domobrancev, katere so peljali dalje proti Mokrercu. Ko so se na Igu pri komandi ustavili, so ljudje slišali pretresljivo stokanje iz avtomobilov. Spravševati in poizvedovati kdo je na avtomobilih pa se nihče ni upal, ker to lahko že usodno. Eden, ki je z taborišča ušel in prišel na Ig je pripovedoval, da so vse na zverinski način mučili in pomorili. Najbolj so mučili Švigljevega Jožeta iz Bresta, kateremu je sodila hčerka šepceve Mare ("Slajčeva") iz Pijave gorice. - Iz Kota so žalostne novice. Pogorelo je pol vasi. Goreti so začelo pri Strletovih. - Na velikem šaren je bil na Igu miting. Najprej je bilo, da bo začetek po kmetijah. Ko so litanije minule, kar niso mogli ljudje iz cerkve; pe- li so kar naprej. Potem pa so prišli partizani iskat pevke in so jim rekli naj gredo še v dvorano pet na miting. Koso jih pripeljali v dvorano, so se dekleta ohrnila in zbe-

žala domov. Skrabov Matija je na mitingu povdarjal, da morajo na vse stvari, ki so jih dobili v oskrbo paziti, ker se bodo ljudje vrnili domov. - Cerkve so vedno bolj polne. Ljudje so večinoma spregledali ter molijo in prosijo Boga za rešitev.

"TEŽKO JE POBIJATI SLOVENCE"

Prvi domobranski transport, v katerem so bili Gorenjci, policija, topništvo, tehnični bataljon, četa za zvezo i. dr. so skoro vseodpeljali v Kočevski rog in jih pobili. Žive so jih pometali v jamo katero so minirali in razstrelili, potem jo pa kar z betonom zalili. Druge zopet so polili z bencinom in zažgali. Očividci, ki se jim je posrečilo uiti, pripovedujejo, da jih je takrat moralo pasti okrog 1.500. Partizani, ki so rabeljsko delo opravljali so potem potožili, da je Slovence pobijati zelo težko, ker med morijo molijo in kličejo Jezusa in Marijo na pomoč.

PODPOLKOVNIK DEŽMAN JOŽE, ki je bil v Dachau, ni umrl, kot so govorili Gestapovci, marveč, po prizadevanju komunistov bil poslan na težko prisilno delo v Hamburg. Zvedeli smo, da še živi.

UMRLI SO: Kren Ana, vdova, Nov mesto, Orehek Avgust, posest. Domžal Vrtovec Marjan, stud. tehn. Lj., Krečič Frančiška, Lj., Strupi Alojzi prof. škof. klas. gimn. v Lj. Slednjeg so partizani ujeli in je zdaj podlegel posledicam partizanskih ječ.

ZA JAVNEGA TOŽILCA okrožnega mesta Ljubljane je bil postavljen Zupan Anton.

KAKŠNE SI ŽELITE "DOMAČE GLASOVE?" Uredništvo Domačih glasov vljudno prosi vse cenj. čitatelje, naj mu sporočijo svoje želje glede na vsebino lista. Želje bo uredništvo upoštevalo, kolikor bo le moglo. Dopise pošljite po naših zastopnikih.